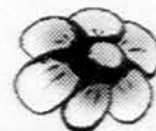

TESIAME
AKCIJA! —
„PADĖKIME ŽMOGUI!“

(„Bičiulystė“ Nr. 18, gegužės
4d.)
Trumpai — 2 psl.

Bičiulystė

Rašykite mums „Draugo“ adresu su
nuoroda „Bičiulystei“ arba
P.O. Box 4102
Wheaton, IL 60189
el.paštas: bičiulyste@draugas.org
bičiulyste@aol.com

Nr. 020 (137)

Ketvirtieji leidimo metai

Gegužės 18 d., 2004

Antradienio priedas

Tuesday supplement

2 psl.
Gyvenimo istorija

3 psl.
JAV LB Krašto
Valdyba posėdžiauja
Psichologo žvilgsniu

4 psl.
Žvaigždžių turnyras

Ieško darbo, kalendorius...

LIETUVOS MENININKAI

LIETUVOS DŽIAZO Žvaigždė- NEDA

■ ■ Stefa Tamoševičienė

Pirmą kartą Neda Malūnavičiūtė apsilankė Amerikoje beveik prieš šešerius metus. Tai viena populiariausių Lietuvoje džiazo dainininkių, nusikynusi daugybę laurų ne tik savo šalyje, bet ir tarptautiniuose festivaluose, konkursuose. Ji apdovanota keturiomis „Bravo“ statulėlėmis, 1993 metais Bialystoke (Lenkijoje), vokalistų konkurse laimėjo Grand Prix, 1995-aisiais Lietuvoje pelnė „Metų atlikėjos“ vardą, pernai, tarptautiniame džiazo vokalistų konkurse Suomijoje užėmė trečiąją vietą, o šiais metais buvo įvertinta „Bravo 2003“ žvaigždė, kaip geriausia atlikėja.

Šio mėnesio 22 d. ji dalyvaus Čikagoje, Beverly Arts centre rengiamame Lietuvos meno festivalyje, koncertuos kartu su Kęstučio Stančiausko džiazo grupe „Street-dancer“ (Beverly Arts Center, 2407 W 111 St., Western ir 111 Str., pasiteiravimui tel. Nr.: 773-445-3838).

Dainininkė maloniai sutiko atsakyti į „Bičiulystės“ žurnalistės klausimus.

Vaikystėje buvai pakyta ir drąsi mergaitė. Suaugę Tau pranašavo artistės ar dainininkės karjerą. Dar besimokančią Vilniaus B. Dvariono muzikos mokykloje, vėliau — J. Tallat-Kelpšos konservatorijoje, galiausiai — Lietuvos muzikos akademijoje, užgriuvo aiškus koncertų. Ar prisimeni, ar labai jaudinai prieš pirmąjį — savarankišką?

Jau nebeprisimenu, kada įvyko mano pats pirmasis koncertas. Aš savo muzikinę karjerą pradėjau ne kaip solistė. Koncertavau ansambliuose, kur grojau ir dainavau. Vėliau jau tekdavo išlikti į sceną kaip solistei. Sunku patikėti, kad aš ir dabar jaudinuosi, jei rimtas ir atsakingas koncertas.

Kada pasinėrei į tikrąjį džiazą? Ar niekad nebando atlikti kitokio žanro dainų, pavyzdžiui — romansų, sutartinių?

Kai įstojau į B. Dvariono muzikos mokyklą, man buvo devyneri. Nuo to laiko ir buvau įmesta į džiazo „liūną“. Čia dėstė pasaulinio masto džiazo meistrai — V. Čekasinas, V. Tarasovas, V. Ganelinas ir dar daug kitų puikių pedagogų. Buvome nuo mažens mokomi improvizuoti. Visus mokslų metus lygiagrečiai mokiausi ir fleitos specialybės. Džiazuoti pradėjau anksti, o dainuoti džiazą, aktyviai ir iš to užsidirbti pragyvenimui — nuo 22 metų. Kadangi Lietuvoje yra mažai galingų pastoviai „džiazuoti“, dainavau ir pop muziką. Esu universali atlikėja. Dainavau teatrui, kinui, dokumentiniams filmams, dainuojamąją poeziją, roką, šiuolaikinę muziką... Bet romansų — ne. Manau, kad nėra blogo žanro. Yra gera ir bloga muzika (turiu

galvoje — kičą, neprofesionalumą).

Kiek esi išleidusi savo įdainuotų kompaktinių plokštelių?

Su įvairiais projektais (džiazo, pop ir alternatyvios muzikos) — šešiolika. Paskutinės dvi — tai mano solinis pop muzikos albumas „Akimirkos“ ir džiazo kompaktinė plokštelė „The snow queen“, įrašyta kartu su estų ir suomių muzikantais.

Su koncertais aplankė daug šalių. Kur įsiminė šilčiausi priėmimai?

Išmačiau Rytų ir Vakarų Europą. Skirtingose šalyse, skirtinga ir auditorija. Tačiau visur mus priėmė labai šiltais. Kiek energijos atiduodu klausytojui — tiek jos sugrįžta ir tau.

Gal teko patirti ir nemalonių įspūdžių muzikiniame pasaulyje?

Prieš keletą metų buvome pakviesti į labai žinomą Indijos džiazo festivalį. Visas kelionės išlaidas apsiėmė sutvarkyti vienas lietuvių muzikantas. Kai jau sėdėjau ant lagaminų, laukdama išvykimo į oro uostą, sužinojau, kad tas žmogus atsisako vykti! Tuo pačiu, „nuplaukė“ ir likusių muzikantų kelionę.

Kas padeda spręsti Tavo koncertų finansinius, buitinius rūpesčius?

Vadybininkas. Anksčiau pati

Nuotrauka iš asmeninio albumo.

organizuodavusi koncertus, dėdavausi dėl honorarų, vairavau automobilį ir dariau visokius pašalinus darbus. Prieš septynerius metus susipažinau su Vitalijumi, kuris tą darbą išmano. Jis tapo ne tik mano vadybininku, bet ir mylimu žmogumi. Jis organizuoja koncertus tiek Lietuvoje, tiek užsienyje. Visose gastrolių mes — kartu.

Kokia įdomiausia dovana esi gavusi iš gerbėjų?

Tiesą pasakius, laiškų, dovanų ar gėlių gaunu gana retai. Mano gerbėjų ratas nėra iš tų, kurie išprotėję dėl savo dievukų. Esu

gavusi iš savo draugų ir gerbėjų daug jų pačių sukurtų darbų. Tai maloniausias dovanos. Lietuvoje po koncerto prieina žmonės tiesiog pasakyti — „ačiū“. Ir man to užtenka. Jų geras, šiltas žodis man yra žymiai didesnė vertybė nei laiškai, dovanos, gėlės ar perdėtas dėmesys. Mane atpažįsta gatvėje, tačiau niekas nepuola prašyti autografų. Aš nesu ekstravagantiška ir viešoje vietoje neišsiskiriu iš kitų, todėl dažniausiai žmonės neatkreipia į mane dėmesio. Esu populiari, bet laisva.

Ar ilgai užtrunka prie veidrodžio, prieš eidama į sceną ar ant pakylės?

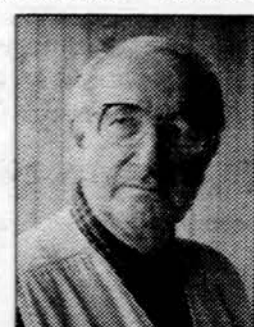
Nukelta į 3 psl.

„Nusikaltimai be bausmių“

Vytautas Visockas

„Sakmė apie knygnešį“

Tikėjau, kad praėjusią savaitę bus galima pavadinti lietuviškos spaudos lotyniškais rašmenimis atgavimo šimtmečio minėjimo savaitę. Buvu puiki proga plačiai įvairiomis formomis pakalbėti apie naujoje pavojingoje situacijoje atsivėrusią lietuvių kalbą, apskritai apie lietuviškos išsaugojimą, tautinio identiteto puoselėjimą. Juk 2004-ieji — kalbos ir knygos metai, juk, kaip esu minėjęs, sudaryta autoritetinga komisija ir patvirtinta didelė įvairi programa... Pasibaigus „šimtmečio“ savaitei, pasiklausius kalbų iškilmingame Seimo posėdyje, pasidžiaugti negalėtum: buvo atiduota prievaloma „duoklė“ — ir tiek. Nė vienos įsimintinos kalbos, beveik jokio susirūpinimo vis atstoriau iškilančiomis problemomis, susijusiomis su lietuvių kalba, lietuvišku žodžiu. O juk privačiuose, tautiškai nusiteikusių žmonių pokalbiuose daug susirūpinimo ir nerimo. Vienas mano studijų draugas šiomis dienomis karštai įrodinėjo, kad padėtis dabar blogesnė, negu knygnešio Jurgio Bielinio laikais. Beje, apie šį vieną ryškiausių fenomenalių lietuviškosios knygnešystės „kontrabandininką“ kaunietis Juozas Kundrotas parašė romaną „Sakmė apie knygnešį“ (Kauņas: Rytų varpas, 2004. — 235 p.) Šis „pakilus pasakojimas apie, simbolinė tapusią knygnešystės asmenybę, įgauna papildomą aktualumą ir savotišką jubiliejinę aurą. Tautinio atgimimo šventę gražiai praturtina ir patsai romanas“ (Jonas Vabuolas, „Nemunas“).

Praėjusią savaitę kilo skandalas, kai tyčia ar netyčia po gegužės pirmosios Lietuvos siena su Rusija ir Baltarusija kurį laiką buvo traktuojama kaip siena su minėjimo savaitę. Buvu puiki proga plačiai įvairiomis formomis pakalbėti apie naujoje pavojingoje situacijoje atsivėrusią lietuvių kalbą, apskritai apie lietuviškos išsaugojimą, tautinio identiteto puoselėjimą. Juk 2004-ieji — kalbos ir knygos metai, juk, kaip esu minėjęs, sudaryta autoritetinga komisija ir patvirtinta didelė įvairi programa... Pasibaigus „šimtmečio“ savaitei, pasiklausius kalbų iškilmingame Seimo posėdyje, pasidžiaugti negalėtum: buvo atiduota prievaloma „duoklė“ — ir tiek. Nė vienos įsimintinos kalbos, beveik jokio susirūpinimo vis atstoriau iškilančiomis problemomis, susijusiomis su lietuvių kalba, lietuvišku žodžiu. O juk privačiuose, tautiškai nusiteikusių žmonių pokalbiuose daug susirūpinimo ir nerimo. Vienas mano studijų draugas šiomis dienomis karštai įrodinėjo, kad padėtis dabar blogesnė, negu knygnešio Jurgio Bielinio laikais. Beje, apie šį vieną ryškiausių fenomenalių lietuviškosios knygnešystės „kontrabandininką“ kaunietis Juozas Kundrotas parašė romaną „Sakmė apie knygnešį“ (Kauņas: Rytų varpas, 2004. — 235 p.) Šis „pakilus pasakojimas apie, simbolinė tapusią knygnešystės asmenybę, įgauna papildomą aktualumą ir savotišką jubiliejinę aurą. Tautinio atgimimo šventę gražiai praturtina ir patsai romanas“ (Jonas Vabuolas, „Nemunas“).

Europos Sąjungos šalis: piliečių dokumentai buvo tikrinami minimaliai. Vidaus reikalų ministras Virgilijus Bulovas kažkodėl tikėjosi, kad įvairaus plauko nusikaltėliai patys susipras ir nesinaudos lengvatomis, kurios jiems ne-

priklauso. Tačiau jie eimė masiškai naudotis tarsi iš dangaus nukritusiomis lengvatomis, tuo sukeldami specialiųjų tarnybų susirūpinimą, ypač po to, kai akivaizdžiai spragą valstybės pasienyje su rytiniais kaimynais jiems prikišama parodė spauda. Nurodymą uoliau tikrinti keleivius į Rytus, pasieniečiai turėtų gauti artimiausiomis dienomis. Kurioziską įsakymą VR ministrui V. Bulovui pasirašyti pakišo Valstybės sienos apsaugos tarnybos vadovas generolas Jurgis Jurgelis. Seimo narys, Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto narys Algis Kašeta mano, kad už nusikaltėlius surengtas „atvirų sienų“ dienas, reikėtų reaguoti atsistatydinimu, tačiau Lietuvoje tokių tradicijų nėra.

Generolo garbė

Tas pats vidaus reikalų ministras V. Bulovas atleido Valstybės sienos apsaugos tarnybos (VSAT) vadą generolą Algimantą Songailą. Nenoriai atleido. Gal jis nujaudė, kad Vilniaus apygardos administracinis teismas į generolo pažintį su nusikaltimo pasaulio ryšininke Renata Smailyte ir jos nurodymus generolui — leisti be patikrinimo kirsti valstybės sieną nepatikrintiems automobiliams, pažūrės atlaidžiai ir sugrąžins jį į darbą, net 25 tūkst. litų kompensaciją priteis? Visų nuostabai, taip ir atsitiko. Kas čia labiau pasityčiojo iš mūsų visų, iš valstybės: susikompro-natavęs, savigarbos netekęs generolas ar Lietuvos Temide? Bala nematė to generolo, tačiau pastaroji deivė užrištomis akimis varo į nevirtį. Mes, eiliniai piliečiai, būsimieji „neeilinio“ prezidento, eilinio Seimo rinkėjai jau netikime, kad teisingumas kada nors triumfuotų. Juridinė ekvilibristika užgožia elementarią logiką, sveiką pro-

Nukelta į 3 psl.

„BIČIULYSTĖS“ AKCIJA: „KURIĄ PASAKĄ RENKIESI?“

Zita Lenkaitė Masley

Kaip sako amerikiečiai, „Let's look at the bright side“ — pažūrėkim į šviesiąją to reikalo pusę (pirmiausia). Pati tos knygos nemačiau ir neskačiau (reikės kada nors susiras-ti, perskaityti), tai norėčiau tik teoriškai pasamprotauti.

Tikėjau, kad toje pasakoje nebuvo detalių aprašyta, ką tie princai veikia savo miegamajame,

prieš eidami miegoti... Manau, tokio pobūdžio literatūrai yra specialūs įstatymai.

Mano žiniomis, patirtis iš bendravimo su dukros mokykla, vaikų mokomi skaityti per pamokas, kur jie dirba su mokytojais. Taip pat būna specialūs užsiėmimai bibliotekoje, kur vaikai turi pasiimti pagal jų klasės bei skaitymo įgūdžių lygį knygytes, jas perskaityti namuose ir vėliau kompiuteriu patikrinti tuos skaitymo įgūdžius. Kompiuteris apskaičiuoja vaiko skaitymo įgūdžių taškus ir pagal juos knygos yra

suskirstytos į lentynas. Bibliotekinė vaikams paroda, iš kurios lentynos jie turi rinktis knygytes namų skaitymui.

Kaip galėjo atsitikti, kad mergaitė parsinešė būtent tokią knygą? Tikriausiai, ją patraukė viršelis. Jauno amžiaus, 5-6 metų vaikus, labiau traukia išoriniai dalykai — spalvų ryškumas, gyvūneliai, herojų apranga, daiktai, kuriuos turi herojai ir t.t. Mergaitės, be abejo, labiau traukia gėlytės, žvėreliai, rūbai, šukuosenos, o berniukus — kokie nors dideli, neįprasti gyvūnai, magiška ju-

dantys daiktai, veiksmas, žygiai. Iš kitos pusės, vaikai nuo 4 metų amžiaus ima pastebėti savo kūno dalis; pastebi, kad berniukai skiriasi nuo mergaičių, domisi iš kur jie atsirado. Jei tėvai vaikams suprantamai paaiškina tuos dalykus, smalsumas būna patenkintas, ir susidomėjimas praeina iki paauklystės metų.

Ką tokio amžiaus vaikas gali pagaltoti apie tuos princus, apsi-gyvenusius kartu? Nuo 6-7 metų vaikai dažniausiai susidraugauja su to paties amžiaus vaikais iš klasės ar to paties popamokinio

darželio. Mergaitės su mergaitėmis, berniukai — su berniukais. Jeigu vaikas auga normalioje, pilnoje šeimoje ir šeimos pažįstamų rate ar aplinkoje nėra jokių mažumų atstovų, tai jis pagalvos, kad dviejų karalių ar princų draugystė panaši į tą, apie kurią kalbėjome aukščiau. Neretai draugai nakvoja pas draugus, su draugų šeimomis eina pramogauti, keliauja. Jie kartu valgys skaniausius karališkus valgius, kartu eis į medžioklę, į žygius, keliaus į svečias šalis... Žodžiu, klasės ar to paties popamokinio

Nukelta į 2 psl.

„BICIULYSTĖS“ akcija: „Kurį pasaką renkiesi?“

Atkelta iš 1 psl.

dalinsis viskuo kaip geriausi draugai. Vaikai mąsto, remdamiesi savo aplinkos, šeimos patirtimi. Jei tėvai neparodys jokios neįprastos reakcijos, tokio pobūdžio knygtelė gali būti perskaityta kaip eilinė priemonė skaitymo įgūdžiams pagerinti. Iš kitos pusės, ką gali žinoti?

O gal tokių pasakų kūrėjų suvokimas galėjo būti ir labai teigiamas tolerancijos ugdymas. Nematau nieko blogo.

Vaikystėje tiek aš, tiek mano vyras kentėjome nuo kitų vaikų pačių dėl nestandartinės išvaizdos, o vėliau, atvykusi į šią šalį, patyriau skirtingą traktavimą dėl to, kad esu užsieniečių ir kalbu su akcentu (nepaisant, kad mano anglų kalbos žodynas turtingesnis, gramatiką ir rašybą moku geriau, negu eilinis, statistinis amerikietis), tad tolerancijos klausimas man labai aktualus.

Ne kartą teko amerikiečių žiniasklaidoje išgirsti apie atvejus, kur tokie mažumų atstovai, kaip homoseksualūs jaunuoliai ar transvestitai primušami, nukankinami, nušauti, o vėliau — atvykusiais iš kitų šalių?

Ugdant toleranciją nuojaunamžiaus, vėliau, kai vaikas turės pakankamai žinių iš biologijos, kai jau bus kažkiek susiformavusi jo nuomonė įvairiais klausimais, galima būtų įvesti sudėtingesnius tolerancijos aspektus. Kokias pasakas rinkčiau aš, jei būčiau pradinės mokyklos bibliotekininkė? — Įvairių tautų pasakas su pamokymais. Tiek liaudies pasakas, tiek autorių sukurtas, kur herojus už gerus darbus apdovanojamas, o už blogus — nubaudžiamas. Kur herojus — tyčia kenkiantis, kasantis duobę ar sprendžiantis spąstus kitiems, pats nuo to nukentia.

sišku, ar kokių kitokių. Ar tai neugdė žmonėse, jau nuo vaiko amžiaus, nepasitikėjimą kitais kalbančiais, o vėliau — atvykusiais iš kitų šalių?

Ugdant toleranciją nuojaunamžiaus, vėliau, kai vaikas turės pakankamai žinių iš biologijos, kai jau bus kažkiek susiformavusi jo nuomonė įvairiais klausimais, galima būtų įvesti sudėtingesnius tolerancijos aspektus.

Kokias pasakas rinkčiau aš, jei būčiau pradinės mokyklos bibliotekininkė? — Įvairių tautų pasakas su pamokymais. Tiek liaudies pasakas, tiek autorių sukurtas, kur herojus už gerus darbus apdovanojamas, o už blogus — nubaudžiamas. Kur herojus — tyčia kenkiantis, kasantis duobę ar sprendžiantis spąstus kitiems, pats nuo to nukentia.

BICIULYSTĖS akcija
„Padėkime žmogui“,
tesime.

Raminta Puskienė su dukrele

„Biciulystės“ Nr. 18 (gegužės 4d.) rašė apie 28-rių metų Ramintą Puskienę, patyrusią didelę nelaimę — avarijoje žuvo jos vyras, ji pati, galima sakyti, iš mirties nagų sugrįžo gyvenimui, tik... be dešinės kojos, sužalotu veidu. Jos šeštus metus einanti dukrelė Paulina — nuo gimimo serga cerebraliu paralyžiumi. Kreipėmės į skaitytojus prašydami — padėti.

Kreipėmės ir į našlių globos organizacijos „SAULUTĖ“ vadovę Indrę Tūnienę. Jai maloniai sutikus, skelbėme „SAULUTĖS“ adresą visiems, galintiems ir norintiems paaukoti Ramintai ir Paulinai. Jūsų auka bus nurašoma nuo federalinių mokesčių. Siųsdami čekį, pažymėkite, kad jis skirtas Ramintai Puskienėi. Aukotojų pavardes skelbsime laikraštyje.

SAULUTĖ
419 - Weidner Rd
Buffalo Grove, IL
60087

Norintiems tiesiogiai paremti Ramintą Puskienę — jos asmeninė sąskaita Lietuvoje: LT11 7300 0100 8334 9921, AB HANSABANKAS

Kreipėmės į BALFą, pažadėjo pasiūlyti siuntinuką. Paskambino Felicija Connolly: „Apsiverčiau perskaitysiu, išsiunčiau „Saulutę“ \$50 čekį „Paulinai“, turiu daug anūkėlių gražiai išlaikyti barbių, pasiūsiu siuntinuką.“

Ačiū visiems, skambinusiems, atsiuntusiems laiškelius. Apie juos — kitame laikraščio numeryje. L.T.

Ivairenybės

Neseniai paskelbta, kad prie pavojingų profesijų priskiriama ir žurnalistika...

2003 metais Rusijoje buvo nužudyti, nušauti, nukankinti 96 žurnalistai, į 24 redakcijas buvo pasikėsinta. Nusikaltimų išaiškinta tik... 20 procentų.

Rusijoje vos ne kasdien daugėja milijonierų ar net milijardierių. Neseniai žurnalas „Forbes“ paskelbė naujų milijonierių, milijardierių sąrašą. Jei JAV turtingi žmonės nesistengia slėpti savo turtingumo, tai buvusioje SSSR tokie pranešimai sukelia erzę, pavydą ir kitus neigiamus jausmus eiliniams gyventojams.

Prie naujų milijonierių priskirta ir Maskvos mero Lužkov'o žmona Jelena Baturina. Prieš keletą metų ji pradėjo vadovauti plastiko dirbinių bendrovei. Per trumpą laiką visuose Maskvos ir aplinkinių sričių stadionuose, senos kėdės ar suolai buvo pakeisti į naujas, plastikines kėdes. Ne-trukus, ponai merienė, praturtėjusi iš plastiko kėdžių gamybos ir pardavimo, pradėjo vadovauti gelžbetonio, cemento gamybai...

Žurnalas „Forbes“ nurodo, kad vis dar sėdintis kalėjime, Rusijos oligarchas M. Chodorkovskis ne tik neprarado savo milijonų, bet netgi daugiau praturtėjo.

Saratovo gubernatorius D. Ajachovas, patrauktas atsakomybėn už neteisėną valstybės lėšų panaudojimą. Gubernatorius turėjo kupranugarį, kuriuo mėgdavo jodinėti. Dėl šio pomėgio buvo pramintas „šachu“. Asmeninis lėktuvas tarnavo ne tik tarybiniais reikalais — juo naudojosi visa gubernatoriaus šeima.

Pulkininkas Jurijus Budanovas, nuteistas 10 metų kalėjimo už Čekėjos merginos nužudymą, paprasė prezidento malonės ir tikisi jos sulaukti. Tik dukros tėvai nebesulauks...

Renginiai

AKTORĖ

OLITA

DAUTARTAITĖ

Akt. Olita Dautartaitė. Jono Kuprio nuotr.

Šeštadienį, gegužės 15 d., Čikagos Jaunimo centro didžioji salė nelūžo nuo žiūrovų gausos — į Šiaulių dramos teatro aktorės Olitos Dautartaitės solo vakarą — I. Bergman „Intymi išpažintis“ mono spektaklį, susirinko tikri teatro meno gerbėjai. Ne kiekvienas aktorius ryžtasi tokiam savotiškam solo — išlaikyti įtampos žiūrovą visą pusantros valandos. Olitos talento jėga išlaikė!

Stebint aktorės darbą scenoje, o po to dar ir „po scenos“ aktyviai bendraujančią su publika, nejučia pagalvoji — iš kur mergaitė tiek jėgos? Ir apsidžiaugi, kad, dosniai gamtos apdovanota, aktorė, negailėdama savęs, pasidalino savo talentais su mumis, gyvenančiais ne taip arti nuo Lietuvos...

Apgalvestau, kad vienu metu vyksta per daug įvairiausių kultūrinių renginių ir dėl to, kartais, nukentčia retesni ar svarbesni, neeiliniai. Gal ir laikas jau nebe tas — padėkime saulutei ir nebesinori sėdėti salėje...

Artėja rudeninis JAV LB Kultūros tarybos organizuojamas Teatrų festivalis, kuriame, tikimės, pamatysime Olitos Dautartaitės pastatytą spektaklį Los Angeles teatralams-mėgėjams, skirtą Emilijai Platerijai. Tad ir sakome — iki pasimatymo.

Ligija Tautkuviene

Sveikiname

su Gimtadieniu, ilgametę „LIETUVOS“ ansamblio artistę

Birutę Kugaudienę.

Linkime, kad Meno mokyklės choreografijos skyriaus moksleiviai taip pat gražiai šoktų, kaip ir jų dėstytoja.

Kolegos

Gimtadienio proga „BICIULYSTĖS“ bendradarbę — Alvydą Gudėnienę,

linkime dar daug gražių ir prasmingų pavasarių su „Biciulyste“ ir jos skaitytojais.

Kolegos

Pedagoginio Lituanistikos instituto dėstytoja,

Ramutę Plioplytę

Gimtadienio proga, linkime geros sveikatos, tęsiant taip reikalingą lituanistinę švietimą jaunimui.

Kolegos

Rašykite mums elektroniniu paštu: biciulyste@draugas.org biciulyste@aol.com

Biciulyste

REDAKCIJA

LIGIJA TAUTKUVIENE

redaktorė

STEFA TAMOŠEVIČIENĖ

žurnalistė

VYTAUTAS VISOCKAS

žurnalistas (Lietuva)

Dr. KESTUTIS TRIMAKAS

psichologas

Dr. DALIA KAIRIŪKŠTIENĖ

korespondentė

ZITA LENKAITĖ — MASLEY

korespondentė

ALGIRDAS VITKAUSKAS

korespondentas

RAMINTA VOSYLŪTĖ

korespondentė

ALVIDA GUDĖNIENĖ

kosmetologė

EDVINAS GIEDRIMAS

www.Lithuanet.com

ADOMAS TAUTKUS

dizaineris

JONAS KUPRYS

techn. vadovas

Telefonas pasiteirauti: 773-585-9500.

Skambinti pirmadieniais, antradieniais ir penktadieniais nuo 9 v.r. iki 4 v.p.p.

Rašyti adresu: 4545 W 63rd Street, Chicago, IL, 60629

arba: P.O. BOX 4102 Wheaton, IL, 60189

elektroninis paštas biciulyste@draugas.org biciulyste@aol.com

„Biciulyste“ Čikagos apylinkėse galėsite įsigyti visose, lietuviškomis prekėmis prekiaujančiose parduotuvėse.

Prenumeratą priima „Draugo“ administracija.

JAV ribose: pusmečiui (26nr.) — \$20

metams (52 nr.) — \$40

[Kanada: pusmečiui — \$34

metams — \$68

[Lietuva/Europa: pusmečiui — \$42

metams — \$80.

Ką čia pakeisi?

Nagrinėjate, svarstote, rašote... O ką čia pakeisi, toje Amerikoje, jei Lietuvoje, mažoj šalelėje, nieko jau nebepakeisi, nes viskas parduota, kijeista, pakeista. Yra žmonių, kuriems gimtoji lietuvių kalba nueina į antrą planą. Neseniai buvo apklausa — ar laikai save lietuviu? Ir ką jūs manote, atsidūrę nemažai, kuriems gėda būti lietuviu, kiti nori būti tik Europos piliečiais, tretai — kosmopolitai, nesuprasi ar žuvis, ar mėsa.

Pasakos. Su jomis susijęs mūsų vaikystės, paauglystės gražiausias laikotarpis. Kiek daug pamokymų, romantikos, netgi heroikos. Be abejo, laikui bėgant, vertybės keičiantis, keičiasi ir literatūra. Tik aš galvoju štai apie

ką: kiek daug pasaulyje buvo sukurta operų. O kiek jų išliko? Kiek daug romanų, poečių prirašyta pasaulyje, net ir mūsų tautiečių. Kiek mes jų žinome, prisimename? Pasakų sukurta nesuskaičiuojamai. Ar daug vaikų, gyvenančių Amerikoje, žino nuostabią Salomėjos Neries pasaką — „Eglė žalčių karalienė“? Pasirodo, ji čia nepopuliari. Mes patys nustumiame geras pasakas dėl kurios nors priežasties — nepatinka poetas ar poetė ir t.t. Kitas dalykas — čia gyvendami vaikai turi skaityti anglų kalba parašytas knygas. Ar yra išversta nors viena lietuvių autorių knyga vaikams į anglų kalbą? Ar nors vienas fondas išleido populiarių autorių knygeles-vertimus, lietuvių kūrėjų populiariai. Ar gali šiandien, kad ir labai talentingas

poetas, išleisti savo pinigais vertimą į kitas kalbas? Čia turi būti valstybinis mąstymas, valstybinis reikalas. Mano nuomone, jau seniai pribrędęs reikalas išspausdinti anglų kalba lietuviškas pasakas vaikams ir atvežti Ameriką, parduoti ar tik — padovanoti kiekvienai mokyklai. Tai būtų nuostabiusia kokia fondo dovana Lietuvai (netgi įsiam žinimas) ir Amerikai — į NATO ar ES įstojimo proga. Pagalvokime. Gal bendromis pastangomis sugebėtume save pateikti ir kitaip. Tai būtų mūsų laimėjimas, tai būtų Lietuvos pagarsinimas ir konkurencija gėjų literatūrai. Gal ką ir pakeistume, jei patys ką nors konkrečiai veiktume.

Rytis Čipkus, Čikaga

Mūsų mylimai Mamai, nuoširdžiai užjauname

Bronių Abrutį,

laikraščio „Amerikos lietuvis“ savininką, leidėją.

BICIULYSTĖS redakcija.

JAV LIETUVIAI

Gyvenimo

Jurgis Aleliūnas

istorija (6)

Kolūkiečiams reikėdavo sumokėti į kolūkio kasą po keletą rublių per metus už malkas, kurių pasirodėdavome kuriai iš kolūkio miško. Jei tame kolūkyje gyvenavo ne kolūkiečiai, pavyzdžiui, mokytojas, jis turėjo sumokėti ir už ganyklą (jei laikydavo karvę). Metiniame ataskaitiniame susirinkime, atvykus rajono valdžiai, privalėjo dalyvauti visi kolūkiečiai. Pasisakė kolūkio pirmininkas, brigadininkas, buhalteris, partinės organizacijos sekretorius bei visi norėjusieji eiliniai kolūkiečiai. Išrinkome susirinkimo valdybą, o jo sekretoriumi — buhalterį Stepan'ą Avsijevičių. Su juo lauko brigadininkas Alfonsas Bujokas buvo iš anksto susitaręs apie ką kalbės. Jis ir pradėjo: „Mūsų kolūkis yra ekonomiškai labai atsilikęs. Pavyzdžiui, už malkas, ganyklą ne visi sąžiningai moka, nors palyginus, mokeskis yra labai mažas. Prašau susirinkimo sekretorių patikrinti pajamų knygą — ar yra sumokėjęs kolūkiui už malkas mokytojas (paminėjo jo jo pavardę). Stepan'as verčia, verčia knygą ir neranda mokytojo pavardės. Atsiprašo publikos, dar kartą perverčia ir atsako, kad — nesumokėta. Alfonsas kalba toliau: „Pa-

tikrinkite, gal jis nėra sumokėjęs ir už ganyklą, juk karvę tai laiko, ją gano kolūkio ganyklose“. Vėl Stepan'as verčia knygą ir atsako, kad nesumokėta. Mokytojas irgi buvo išrinktas į susirinkimo valdybą. Po tokių žodžių jis labai išraudo. Alfonsas tęsia toliau: „Prašau tai įrašyti į protokolą. Jeigu eilinis kolūkiečiai taip darytų, galbūt, atleistina. Bet taip daro išsilavinęs žmogus, komunistų partijos narys, mūsų kolūkio partinės organizacijos sekretorius — tai jau tikrai gėda!“ Po to susirinkimo buvome keletą kartų susirinkę pas Strišką, klausėme, ar mokytojas labai barasi už eržilus? Pirmininkas sakė, kad nuo to susirinkimo, kai Bujokas sukritikavo mokytoją, šis ne pusės žodžio neužsimena apie mūsų važinėjimą į Katarbių. Naujasis pirmininkas mūsų kolūkyje išdirbo apie pusantros metų. Jam buvo sunku susidurti su pareigomis, kadangi buvo baigęs tik pradinės mokyklos du skyrius. Atvykusi rajono valdžia vėl išrinko naują pirmininką — mūsų kolūkio buhalterį Stepan'ą Avsijevičių. Dar esant Stalinui gyvam, kartą atvažiavo komendantas ir mums pranešė, kad esame ištremiti visam laikui. Reikėjo pasirašyti, kad su tuo susipažinome.

1954-ųjų gruodžio mėnesį man ir Striškai davė po arklių važiuoti į Nižnij Udinskij turgų, buvusį už 100 kilometrų nuo mūsų. Buvome nupenėję du lašinius bėkonus. Vieną paskerdėme, išrūkėme lašinius, kumpius. Dar keletą centnerių grūdų pasikrovėme ir išvažiavome į turgų jų parduoti. Striška taip pat vežė savo produktus. Nuvažiavę 50 kilometrų, permakvojome. Maždaug už 15-20 kilometrų kelias eina pro kolūkio gyvenvietę. Į kurį kolūkio kelmą beįvažiuotum, nė vienas neatsisako priimti pernaktoti. Mūsų kolūkio femos vedėjas Trusov'as davė savo sesers, gyvenusios Nižnij Udinskij mieste, adresą. Jis pasakė, kad kol viską išparduosime, galėsime pas ją apsigyventi. Kadangi buvome tremtiniai, tai nuvažiavę į miestą, pirmiausiai turėjome prisiregistruoti pas komendantą, o baigę prekiauti, išvykdam į namus, vėl padaryti taip pat. Lietuvoje, prisimeniu, grūdai turguje būdavo pardavinėjami centneriais, o čia — kitaip — kilogramais. Mieste daug kas laikydavo vištų. Pavyzdžiui, perka 3-5 kilogramus, o kai jau 10 — tai labai daug. Mudu prekiaavome 5 dienas. Nakvodavome pas Trusov'o seserį. Nuėjęs užsiregistruoti pas komendantą, sužinau naujieną. Jis man perskaito raštą: „Aleliūnas Vladas, Aleliūnenė Ona, Aleliūnas Jurgis yra reabilituoti. Mes jums

išduosime pasus, galėsite keltis čia, į miestą gyventi arba — važiuoti į Lietuvą. Dabar duosiu nukreipimą pas Pasų skyriaus viršininką. Tau išduos pasą, o tėvai tegul patys atvažiuoja, tada gaus pasus“. Nueinu su tuo siuntimu pas Pasų skyriaus viršininką. Jis liepia užpildyti blankus pasui gauti. Užpildau. — Tėvai tegul atvažiuoja patys, — primena viršininkas. — Aš pradėjau verkli. Sakau: „Mano tėveliai nepamatys nei Lietuvos, nei savo anūkų. (Tada buvo minus 50 laipsnių šalčio). Viršininke, kol jie su ark-

liuku atvažiuos per tokį šaltį — 100 kilometrų, sušals. O taip jie svajojo pamatyti Lietuvą“. Viršininkas pažūrėjo į mane ir sako: „Aš neturiu teisės išduoti jiems pasų“. Paskui jis pagalvojo keletą minučių ir tarė: „Aš rizikuoju savo tarnyba. Užpildyk ir jiems blankus“. Užpildžiau ir tėveliams. Liepė ateiti po trijų dienų atsiimti pasų. Striška išvažiavo namo, o aš pasilikau. Atėjus nurodytam laikui, viršininkas išduoda tris pasus. Labai buvau dėkingas jam už galiausiai. Grįžęs apie 9 valandą vakaro namo, išėjau

pasus iš kišenės ir padėjau ant stalo. Sakau: „Mama, tėte, mes laisvi, galime čia gyventi, galime grįžti į Lietuvą. Štai dokumentai“. Su tais mano žodžiais tėtį lyg elektra būtų nutrenkusi. Jis nutraukė ant grindų. Abu su mama į nunešėme į lovą ir paguldėme. Labai buvome išsigandę. Kaip sugebėjome, taip gaivino, dėjome šaltus kompresus ant galvos, prazidolinę pylėme šaukšteliu vandens į burną. Patikrinome — pulsas dar yra, bet jokio gyvybės ženklo daugiau. Doktoro prie mūsų nebuvo, ligoninė tik Nukelta į 3 psl.

Lietuvių kapinės Sibire.

LITUVA, TĖVYNĖ MŪSŲ...

„Nusikaltimai...“
atkelta iš 1 psl.

ta, nubraukia neabejotiną faktą. Tos ekvilibristikos prisiklausė, prisijūre, tiek ir tiek. Bylų, kai šimtprocentiniai nusikaltimai paleidžiami teismo saleje — nors vežimu vežk.

Štai tas pats Vilniaus apygardos teismas niekaip negali pradėti nagrinėti itin stambios kontrabandos bylos, kurioje kaltinimai pateikti buvusiam policijos pareigūnui Viliui Karaliui, buvusiam Biržų rajono apylinkės teismo pirmininkei Palmirai Linkevičienėi, Panevėžio miesto apylinkės teismo vadovui Dariui Japertui ir Lazdijų rajono apylinkės teismo pirmininkei Arvydui Gudui.

Šie „buvusieji“ kaltinami pikt-naudžiavimu tarnyba, trukdė tirti kontrabandos bylas, įtariamai bendrininkavę su kontrabandos karaliumi tituluojamu V. Karaliumi. Savo juridinį išsilavinimą jie pasitelkia teismo procesui vilkinti iki senaties termino įsigaliojimo.

Iš Amerikos — su 80-čia milijonu?

Ar tokios bylos stiprina tikėjimą teisėmis ir teisėjais? Ar gali būti tikėtis, kad Amerikoje su laikytas EBSW vadovas Gintaras Petrikas ir jo sėbrai, išvilioję iš žmonių apie 80 milijonų, sugriovę kelis bankus, puslėčiui supirke ir sužlugdę daugelį ne tik Kauno įmonių, susilaukę pelnytų baudmės? Jau seniai žinome, kad „sėbrai“ dėl senaties nubausti nebuvo, nieko gero nereikia tikėtis ir iš G. Petriko bylos, juo labiau, kad šis sukčius savo veiklos zenite glaudžiai bendradarbiavo su tada valdžiusios, iš kompartijos nomenklatūros gimusios LDD partijos politikais. G. Petrikas — ir tuometinis premjeras Adolfas Šleževičius, G. Petrikas — ir tuometinis prezidento Algirdo Brazausko patarėjas Vladimiras Beriozovas, G. Petrikas — ir tuometinis Privatizavimo departamento direktorius, dabartinis A. Brazausko Vyriausybės kancleris Kaminskas... Sarašą būtų galima tęsti. Spaudoje pasirodė nuotrauka, kurioje G. Petriką matome prezidento A. Brazausko oficialioje delegacijoje Vatikane pas popiežių, „EBSW, aišku, mokojo savo globėjams iš tų pačių indelininkų, iš tų pačių bankų pakolų, o STT tada dar nebuvo, VSD dar neturėjo modernios

sekimo technikos. Be to, saugumui vadovavo A. Brazausko draugas Jurgis Jurgelis. Todel EBSW globėjai nebuvo taip demaskuoti, kaip dabar STT pagavo medicinos kyšininkų klaną...“ (Lina Pečiūnienė, „Valstiečių laikraštis“). Net populiarusis Viktoras Uspaskich'as pripažįsta, kad tuometinė valdžia dirbo ranka rankon su petrikais.

Daug, oi daug suinteresuotų, kad G. Petrikas vėl pabėgtų arba tardomas bent prisilaikytų patarimo: kalbėk ne ką žinai — žinok, ką kalbi!

Kas apgins Sausio 13-osios aukas?

O gal jūs manote, kad bent jau šmeižti Lietuvoje negalima? Labai tuo norėčiau tikėti. Ir patikėsiu, jeigu populiarusis Lietuvos šmeižikas Vytautas Petkevičius „atsisės“ iki gyvos galvos arba bent kokiam dešimtmėčiui. „Durnių laive“ jis yra tiek pridėgęs, kad per visą likusį savo gyvenimą to laivo neiškuoptų. Vien už Sausio 13-osios įvykių iškraipymus ji reikėtų skaudžiai nubausti. Bet kas tą padarys? Laikas bėga, o V. Petkevičiaus populiarumas ir įžulumas didėja. Tai gal jis tiesa parašė apie „smogikus“, pasislėpusius televizijos bokšte ir „šaudžiusius“ i Loreta Asanavičiūtę bei kitus Sovietų Sąjungos priešus? Klausiu Seimo, Vyriausybės, laikinojo prezidento. Kas apgins Sausio 13-osios aukas? Ar šių institucijų tai neliečia? Atsirado tik du drausoliai, kurie nepabūgo stribo patyčių ir padavė jį i teismą už tai, kad jis „tyčia apšmeižė mirusį asmenį, paskleisdamas melagingus, neatitinkančius tikrovės, prasmanytus ir žeminančius V. Landsbergį-Zemkalnį, teiginius“. Tai padarė V. Landsbergio-Zemkalnio sūnus Vytautas Landsbergis ir Gabrielius Zemkalnis. Kiti apšmeižtieji tūno — duoda durniui kelia, nors, knygai pasirodžius, daug kas drąsinosi ieškoti teisybės. Net Rašytojų sąjungos valdyba nesirūžo apsisvalyti! Beje, rašytojas K. Saja protestuodamas išėjo iš tokios nevalyvos plunksnos brolių organizacijos, iš kurios nepašalintas minėtasis rašėva. Tai gal tame „Durnių laive“ pasakyta tiesa ir, pavyzdžiui, apie G. Kirkilą, L. Linkevičių, R. Ozolą...? Tada aš atsiprašau!

Noriu būti prezidentas

Parašų klastojimas — irgi melas, baudžiamas pagal įstatymus.

Gal ir baudžiamas, tik ne Lietuvoje. Atsiimsiu savo žodžius, jeigu paaiškės, kad Vyriausioji rinkimų komisija suklydo paskelbusi, jog pretenduojantis i Lietuvos prezidento postą „Lietuvos aidą“ leidęs Algirdas Pilvelis pateikė tik 7 tūkstančius tinkamų parašų (iš 26,3 tūkst.), jog daug jo pateiktų parašų yra rašyti viena ranka. Rašybos ekspertų vertinimu, tokie parašai sudaro net 70 proc. visų pateiktų parašų! Na ir sekasi prieškarinio valstybės laikraščio „Lietuvos aidas“ tradicijų ir idėjų tęsėjui mūsų laikų „valstybės laikraščiu“: vienas jo vadovas — Saulius Stoma — per savo godumą i suktumą „sėdėjo“, o dabar rašo dokumentinius romanus ir dalyvauja televizijos laidose, o kitas turėtų „atsisėsti“, jeigu mūsų Temidė būtų, bent kiek jautresnė aukoms, o ne nusikaltėliams. Šiuo atveju auka — valstybė, jos prestižas.

Išivaizduoti neįmanoma

Nors paksizmas daugeliui kelia šleikštulį, visi, abi pusės, idėmiai seka žiniasklaidos pranešimus, susijusius su artimiausia R. Pakso ateitimi: taps jis kandidatu i prezidentus ar ne taps. Šis „būti ar nebūti“ gali paaikšti būtent gegužės 18 dieną, kai pasirodys šis „Bičiulystės“ numeris. Sveikas protas, rodos, seniai ir aiškiai sako, kad „būti“ R. Pakso joku būdu negali, tačiau tai dar nereikia, kad taip pasakys ir Konstitucinis Teismas. Garbė ir oruma bent šiek tiek vertinantai visuomenės dalis niekaip neįsivaizduoja, kad Lietuvos Respublikos Konstitucija leistų piliečių nepaisyti nei garbės, nei orumo. O jeigu pagrindinis valstybės įstatymas toks dviprasmiškas, kad gali būti užuovėja visokiems išdavikams, cinikams ir melagiams, ji reikia tobulinti. Apie tai prabilo i laikinasis prezidentas Artūras Paulauskas. Žinių radijui jis sakė: „Manau, artėja laikas, kai gali būti sudaryta autoritetinga komisija, kuri svarstys naujos Konstitucijos redakcijos rengimą, kadangi klausimų vis daugėja“.

Tačiau Konstitucija, jeigu ir bus tobulinama, tai įvyks dar greitai, o R. Pakso Konstitucinis Teismas pastatys i jam deramą vietą. Tuo aš tikiu!

PSICHOLOGO ŽVILGSNIU (18)

Nesutariantiems tėvams išsiskyrus

Dr. Kęstutis A. Trimakas

Apsčiai įrodyta, kad tiek dukrai, tiek sūnui sveikai vystytis reikia abiejų tėvų — motinos ir tėvo. Tad kas atsitinka su vaikais, kai tėvai išsiskiria ir jiems tenka gyventi tik su vienu gimdytoju — motina ar tėvu? Tokią patirtį aprašė devyni jaunuoliai: trys minėjo, kad po skyrybų jiems tapo geriau; šešiams — prasčiau. Šiame straipsnyje žvelgiame i patirtį tų, kuriems tapo geriau.

Nuo to laiko tapo lengviau

Jovita pasakojo apie savo patirtį: „Praėjo jau beveik dešimt metų, bet ir dabar nesuprantu. Nežinau, kieno tai valia. Tik matau ir jaučiu, kad nuo to laiko tapo lengviau mums visiems. Mano tėvai nusprendė išsiskirti. Pradžioje nelabai gilinausi i vykstančius įvykius. Man buvo pabodę namuose, lyg rudenį oras, besikeičiančios nuotaikos. Galvojau, kad mama yra protinga ir elgiasi teisingai. Tarp manęs ir tėtės niekada nebuvo stipraus ryšio. Tačiau, tuo metu visiškai pasitikėjau mama. Skyrybų klausimas buvo sprendžiamas ilgai. Mama daugiau nervinosi, namuose daugėjo triukšmo. Tėvai sunkiai praeidavo vienas pro kita, ko nors nepasakė ar vienas kitą nepastūmė. Norėjosi garsiai aprepti mamą, kurią taip mylėjau (kodėl ji nustojo būti protinga?). Norėjosi daug ir ilgai verkėti (taip ir būdavo). Tik visiškai nieko nenorėjau pasakyti tėtei, — jis nebuvo man geras...“ Paskutiniu metu vengiau pokalbių ir su mama. Aš daug prašiau Dievo. Prašiau, kad padarytų teisingai, geriau. Mano supratimu, tėvų susitarimas viską pradėti iš naujo nebūtų buvęs teisingas. Kantriai laukiau. Kenciau tol, kol pamažiau kancija peraugo i ramybę. Kai tėvai išsiskyrė, aš nekrykščiau iš džiaugsmo. Nieko negali būti

brangiau už išaugotą ramybę. Už tą, dėl kurios kovoji, kurią padeda pelnyti Jis“.

Tėvai išsiskyrė... tai buvo neišvengiama

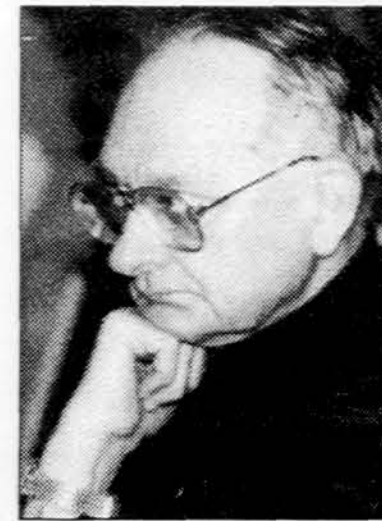
Agnė slėgė tėvų nesutarimas: „Jau nuo mažens buvo užsidariusi savyje. Galbūt, tokia mane padarė atmosfera namuose. Kiek žinau, tėvai niekada itin gerai nesugyveno. Aš gimiau dešimtaisiais jų santuokos metais ir turėjau devyniais metais vyresnį brolį. Su juo labai gerai sutarėme. Nuo mažens tėtis mane labai mylėjo, bet brolio ir mamos — ne. Augdama vis labiau supratau, kas dedasi. Žinojau, kad mama labai myli tėtį (galbūt, net per daug), o jis jai — neištikimas...“ Be galo didelis smūgis, apvertęs viską aukštyn kojomis — brolio mirtis. Sunku aprašyti, ką išgyvenau. Be galo skaudu buvo mamai. Aš turėjau ją stiprinti, guosti. Dėkoju Dievui, kad ji nepalūžo. Po brolio mirties likau vienintelė tarp nesutariantių tėvų. Tapau dar uždaresnė, niekuo nepasitikėjau. Man nereikėjo draugų, manęs nedomino nei vaikinai, nei šokiai, nei žurnalai ar kosmetika. Likau viena...“ Po pusantros metų tėvai išsiskyrė, bet man tai jau nebuvo labai didelis smūgis, — tai buvo neišvengiama. Aš išsikrausčiau gyventi su mama. Mums būnant dviese, po truputį tapau atviresnė, pradėjau daugiau bendrauti... Dabar turiu draugą, kuriuo visiškai pasitikiu. Kartkartėmis susitinku su tėčiu, ir su juo pradėjau daugiau kalbėtis, nors anksčiau to šeimoje nebuvo. Dabar galiu teigti, kad esu patenkinta gyvenimu, kiekvienas išgyventas skausmas, liūdesys duoda savų vaisių, keičia mastymą, brandina tikėjimą. Dėkoju Dievui už viską, ką turiu, ir už tai, ką išgyvenau“.

Man tėvas tas, kuris užaugina

Gerda išgyveno retą patirtį: „Kai dar buvau visai maža, gal kokių trejų metų, mano tėvai išsiskyrė. Tėvų matydavau retai, todėl beveik neprisiminiau. Su seserimi likome gyventi pas mamą. Per penkerius metus tėvas buvo atvažiavęs gal du-tris kartus. Kai mama ištekojo antrą kartą, man buvo aštuoneri. Patevų su seserimi vadiname tėčiu, tėveliu. Mama buvo laiminga. Patevis mus, mane ir seserį, labai mylėjo. Tėvo daugiau nebemaciau iki tol, kol pradėjau studijuoti universitete. Tėvo antroji žmona (pamatė), sužinojo mano mobilus telefono numerį ir man paskambino. Pasikvietė pas save. Sutikau. Stotyje mane pasitiko pamotė. Ji visą kelią kalbėjo, koks mano tėvas laimingas, kad aš atvažiavau. Ir kokia mano mama bloga, kad (tada mūsų šeimai buvo blogai ir beveik neturėjome ko valgyti) kreipėsi i tėvą piktu laišku, kad šis sugrąžintų 3,000 litų skolą... Tai buvo prieš vienuolika metų. Vakare susitikau tėvą. Tikėjau, kad dvylika metų nematęs dukters, jis mane apkabins. Bet tėvas ištiesė ranką ir, nepasakęs nė „labas“, išvedė pasivaikščioti šunį. Pasukui pasiėmė laikraštį ir nuėjo žiūrėti televizorių. Man beliko kalbėtis su pamote. Po tokio šoko dozės grįžau namo. Pirminis mane pasitikio tėvelis. Jis stipriai mane apkabino i pasakė, kad myli mane. Iš laimės pravirkau. Dėkoju Dievui, kad mano mama išsiskyrė i ištekojo antrą kartą. Mano tikrasis tėtis — mano patevis. Vyras, kuris mane „padarė“, nevertas tėvo vardo. Supratau viena: ne tas tėvas, kuris „padarė“, bet tas, kuris užaugina“.

Išvados

Šiame straipsnyje ansvarstėme jaunuolių patirties atvejus, kai tėvams išsiskyrus, tapo geriau, nei buvo anksčiau,

kai jie buvo kartu. Norime žinoti, kokia buvo padėtis prieš išsiskiriant ir kas tapo geriau, tėvams išsiskyrus.

1. Tiek Jovitos, tiek Agnės atveju, tėvų nesantaikos ardoma namų atmosfera buvo nepalanki dukrai normaliai augti ir bręsti (tai ypač ryšku Agnės atveju). Be tėvo, prie nesantaikos kurstymo kiek prisidėjo ir Jovitos mama, bet Agnės tėvo neistikimybė buvo aiškiai pirminė tėvų nesantaikos priežastis. Gerda neiškino namų padėties prieš skyrybas, bet tėvo elgesys jos atsilankymo (po skyrybų) metu, parodo jo ilgalaikį, stipriai įsigalėjusį, egoistišką dukros atstumimą.

2. Tėvui išėjus, namų atmosfera pasidarė ramesnė, palankesnė dukrai augti ir bręsti. Tai tvirtina tiek Jovita, tiek Agnė. Gerdos atvejis yra dar ypatingesnis ir, atrodo, nedažnas: podukrą tėviškai mylįs patevis sudaro palankią ir, taip labai reikalingą, jausminę atmosferą jai, biologinio tėvo atstumtai, augti ir bręsti.

3. Šie, realiatyviai teigiamus padarinius atnešę tėvų skyrybų atvejai, bus papildyti kitais, daugiau neigiamais, padariniais, kurie neišvengiami dėl tėvų skyrybų.

Neda

Atkelta iš 1 psl.

Nesu savo išvaizdos tobulinimo vergė. Man užtenka laiko minimaliai pasidažyti, apsiirengti ir žvilgtelti i rezultatą.

Ką dar be muzikinių rūpesčių mėgsti daryti laisvalaikį?

Jei būčiau turtinga, daug keliaučiau savo malonumui (ne darbo reikalais). Atostogų neturėjau 10 metų. Tik šiemet pavyko surasti 10 laisvų dienų, tai su Vitalijumi

skridome pailsėti i Egiptą. Tai buvo fantastiškos atostogos. Tenai negalvojome apie darbus, o maudėmės, nardėme, važinėjome po dykumą keturračiais motociklais...

Ar turi didelę, įgyvendinamą svajonę?

Labai norėčiau įsigyti savo būstą. Bet tai jau ne už kalnų. Svajoju labai ilgai keliauti po pasaulį, koncertuoti. Būčiau laiminga, jei mano sūnus Matas, kuriam gegužės mėnesį — kaip tik dvylika metų, užaugtų doras, tvirtas, mandagus ir geras.

Gyvenimo istorija

Atkelta iš 2 psl.

Katarbiejuje, už 9 kilometrų. Maždaug po pusvalandžio tėtė truputį sukrutėjo, paskui jis pramėrkė akis, o dar po pusvalandžio — ir atsisėdo. Klausia nuobodė, kas čia buvo? Aš tuojau nuo stalo paslėpiau pasus. Viskas įvyko dėl staigaus susijaudinimo. Iš visų tremtinių mūsų šeimą išleido pirmąją. Paskui, po pusmečio, metų, leido išvykti ir kitiems. Visi sugrįžo i Lietuvą. Pradėjom nuotis grįžti i Tėvynę. Ką buvome užgyvenę per šešetą metų, pradėjome pardavinėti. Turėjome verslingą telyčią, dvi ožkas, du lašininus, maždaug po 150 kilogramų bekonus, du pusbekonius, pulką vištų, trobesius. Paskerdėme vieną bekoną. Kumpius ir lašinius išrūkėme.

Kai sužinojo, kad išvažiuosime, pirkėjų netrūko. Visą išpardavė, suruošėme išleistuves. Susirinko visi lietuviai ir keletas geresnių draugų rusų. Iš MTS gavome sunkvežimį ir 1955 metų sausio pabaigoje išvažiavome i Nižnyj Udinskij miestą. Iki jo palydėjo kolūkio pirmininkas ir mano draugas Antanas Vėžys. Nusipirkome bilietus traukiniu iki Panevėžio (Vilniuje reikėjo persėsti). Mėsą ir kai kuriuos daiktus sukravėme i konteinerį ir išsiuntėme i Lietuvą. Visą sutvarkė, kartu su Antanu ir pirmininku Stepanu Avsijevičiumi užsukome i restoraną,

išgėrėme po šimtą gramų degtinės. Stepanas sako: „Jeigu būtų mano valia, aš dešimt rusų šeimų atiduočiau už vieną jūsų šeimą“. Jis taip graudžiai pravirko, lyg išlydėtų tikrą savo brolį. Dabar suprantu, kad jo ašaros buvo tikros. Net praėjus daugiau kaip 40 metų, mes su juo tebesusirašinėjame laiškais.

Kai mūsų šeimą 1945 metais vežė i Sibirą, sąrašuose buvome penki asmenys. Be mūsų šeimos dar buvo Kartanas Mykolas ir Kartaniene Adelė.

Mūsų kaimynė Anastazija Svarlienė irgi buvo tremiamųjų sąrašuose. Ji vakare užėjo ir pranešė mums, kad naktį tikrai veš ir neliktume nakvoti namuose. Mano sesuo Adelė buvo ištekejusi už Mykolo Kartano. Ji išėjo tą vakarą iš namų. Žiūrį stribai i sąrašą ir klausia: „Kur Adelė Kartanienė ir jos vyras Mykolas?“. Mes sakome, kad jie išvažiavo i Panevėžį taisyti dantų. Tuo tarpu, mano sesuo matė atėjusius stribus — kaip jie vežė grūdus, stebėdama netoli namų, už krūmokšnių, girdėjo, kaip baubia karvės, varomos iš tvarto. Pasislėpusi apie metus, Adelė sugrįžo i tuščią trobą. Grįžus iš Sibiro, pirmomis dienomis mums buvo kur prisiglausti, trobesiai nebuvo nuvesti. Tėvai apsigyveno savo troboje, pas dukterį. O aš — Panevėžyje, pas dėdę Roką.

Spaudai parengė
Stefa Tamoševičienė

JAV LIETUVIAI

JAV LB KRAŠTO VALDYBA POSĖDŽIAUJA

Balandžio 25-26 dienomis Putname, CT, įvyko JAV LB Krašto valdybos posėdis. Jame kiekviena taryba atsiskaitė ką nuveikė, pateikė planus ateičiai. Sustatytas JAV LB Krašto valdybos darbo, įvairių ateities renginių planas.

Trys pirmininkės. Nuotraukoje iš kairės: Marija Remienė — Kultūros tarybos, Dalilė Polikaitienė — Švietimo tarybos ir Margarita Bareikaitė — Religinų reikalų tarybos.

Prie Putnamo vienuolyno veikia ALKA — Amerikos lietuvių kultūros archyvas — muziejus, kuriame saugojami VLIK'O, Tautos fondo ir kitų organizacijų bei asmeniniai įvairių visuomenės veikėjų archyvai. Apilankius archyve. Iš kairės: JAV LB Krašto valdybos pirmininkė Vaiva Vėbratė, archyvo vedėjas kun. Rapolas Krasauskas, Švietimo tarybos pirmininkė Dalilė Polikaitienė ir archyvo sekretorius Juozas Rygelis. Marijos Remienės nuotraukos.

SPORTAS

Kaip ir buvo žadėta, šeštadienis, gegužės 15 d. krepšinio sirgaliams buvo įdomus.

Vaikų tritaškių mėtymo konkurse nugalėtoju tapo dvylukmetis **Modestas Masilionis** („Žalgirio“ klubo prezidento sūnus), nugalėjęs LR ambasadoriaus Vygaudo Ušacko sūnų Raimondą Ušacką 14:11.

„Žvaigždžių“ turnyre susitiko klubas „Žalgiris“ ir ČLKL rinktinė. Nugalėjo Čikagos „Žalgiris“, rezultatu 90:69. Daugiausiai taškų pelnė Arūnas Astrauskas ir Egidijus Stanislauskis — po 19.

Tritaškių mėtymo konkurse nugalėjo Audrius Vasiliauskas („Žalgiris“). Šiame konkurse dalyvavo net 16 žaidėjų. Įdomu, kad Modestas Masilionis, dalyvavęs kartu su suaugusiais, pelnė penktąją vietą.

Naudingiausiu žaidėju tapo „Aukštaitijos“ krepšininkas Arvydas Astrauskas, įmetęs 26 tšk.

Turnyro dalyviai sveikino Meno mokyklėlės moksleiviai. Ligijs Tautkuvienės huotrauhoje: dainorėliai ir jų dėstytojos Jūratė Grabliauskienė (kairėje) ir Loreta Umbrasienė (dešinėje).

ČLKL rezultatyviausi žaidėjai: Robertas Paulauskas, pelnęs 18 tšk. ir Tomas Ivanauskas — 16 tšk.

Dėjimo į krepšį iš viršaus nugalėtoju arba „Oro karaliumi“ tapo Egidijus Stanislauskis, o antroje vietoje liko Lietuvos komandos „Daniela“ (šiuo metu viešinti JAV) krepšininkas Skirmantas Stanilius.

Kitą šeštadienį, gegužės 22 dieną vyks finalai. Varžybų pradžia 5:30 v.v.

Dėl trečios vietos kovos Radviliškio ir Aukštaitijos komandos, o dėl ČLKL čempionų titulo — Alytaus ir Kretingos komandos.

Finalinės kovos prasidės 6:45 v.v.

ALYTUS	68
AUKŠTAITUA	45
KRETINGA	59
RADVILIŠKIS	52

Parengta pagal Svajūno Masilionio informaciją.

SKELBIMAI

IEŠKO DARBO

* Vyras ieško darbo prižiūrėti senus žmones ar vaikus. Gali atlikti visus namų ūkio darbus. Tel.: 773-767-1583.

* Moteris gali pakeisti savaitgaliais. Tel.: 773-476-3290.

* Moteris ieško darbo, pageidauja gyventi kartu. Tel.: 708-422-7149.

* Moteris ieško darbo su grįžimu į namus. Gali pakeisti bet kurią savaitės dieną. Tel.: 708-499-2911.

* 23 m. mergina gali pakeisti jums patogiu laiku. Tel.: 630-688-3306.

* Moteris perka darbą. Turi 5 m. darbo patirtį amerikiečių šeimoje, legalius dokumentus, IL vairavimo teises ir automobilį. Gali pakeisti bet kurią dieną. Siūlyti įvairius variantus. Tel.: 773-386-6588.

* Moteris perka darbą prižiūrėti pagyvenusius žmones ar vaikus su grįžimu į namus. Siūlyti ir siuvėjos darbą. Tel.: 847-630-6043.

PERKA

* Perku naujesnį metų daugumą japonišką automobilį. Tel.: 773-386-6588.

IVAIRENYBĖS

Koranas teigia, kad vieno žmogaus nužudymas tolygus žmonių nužudimui

Buvęs Irako diktatorius Saddam Husein už menkiausia, jo nuomone, nusikaltimą, tėvynainius labai žiauriai bausdavo. Viena tokių bausmių — plaštakos nukirsdinimas. Tokią procedūrą atlikdavo Irako chirurgai. Viską įrašydavo į vaizduojamą, kurią pristatydavo pačiam diktatoriui.

Dėka amerikiečių kino režisieriaus, net septynetą irakiečių, kuriems buvo nukirsdintos plaštakos, pavyko surasti, atgabenti į JAV. Houston'o chirurgai atliko unikalias operacijas, pritaikę elektroniką valdomas dirbtines plaštakas. Viskas buvo nufilmuota. Nukentėjusį prašymu į filmą buvo įjungti kadrai iš anų vaiz-

dajuosčių, kur nufilmuoti nukirsdinimo momentai. Donald Rumsfeld pasiūlė daugeliui telekompanijų parodyti šį filmą savo laidoje. Deja, visos stotys, dešimtys kartų rodydamos Irako belaisvių kankinimo sceną, kuri buvo dirbtinė, nesurado laiko, parodyti naują vaizduojamą, kaip JAV chirurgai dovanai padėjo žmonėms sugrįžti gyvenimui. Beje, kiekvienos tokios plaštakos kaina apie 50 tūkstančių dolerių. Kaktose nelaimėliams buvo išdeginti X ženklai. Šiuos ženklus taip pat pašalino plastikos chirurgai. Nemokamai.

Dabar žmonės mokosi valdyti dirbtines plaštakas ir, netrukus, grįš į Iraką.

RENGINIAI

Artėja Ravinia rengiamų muzikos festivalių atidarymas. Norėdami užsisakyti bilietus, galite paskambinti tel.: 847-266-5100;

Grand Park Music Festival informacija ir bilietai tel.: 312-742-4763;

The Goodman Theatre (170 N. Dearborn) tel.: 312-443-3800;

Drury Lane Oakbrook Terrace (100 Drury Lane, Oakbrook) tel. 630-530-0111.

AR ŽINAI, KAD...

** Naujas filmas „TROJA“, su-kurtas pagal Homero „Iliadą“, Hollywood'e. Filmo premjera įvyko Vokietijoje. Gal todėl, kad jo režisierius Wolfgang Peterson vokiečių kilmės? Į filmo pristatymą atvyko ir Achilo — pagrindinės rolės atlikėjas, Brad Pitt'as. Žurnalistas Brad pažadėjo kitais metais atvykti į Vokietiją dėvėdamas sijoną, mat Antikos laikų graikai dėvėjo sijonus, tad ir Brad herojus Achilas dėvi sijoną.

HERPĖS

Herpės viruso plitimą gali sustabdyti ir dieta. Būtina stiprinti imuninę sistemą. Vartoti produktus, kuriuose gausu vitamino C (citrusiniai, kivi, paprikos, petražolės, miško uogos) ir cinko produktai. Tuose produktuose esančios medžiagos, kaip parodė tyrimai, saugo nuo dažnų recidyvų. Reikia ir lizino, kurio daugiausia yra piene, sojos pupelėse, paukštienoje (kalakutienoje ir vištienoje), mažiau vartoti šokolado, kiaušienos, krabų, krevečių.

Gardžiausias alus iš Lietuvos.
Visur ieškokite tik Kalnapilio!

VIRŠ VISŲ KALNŲ KALNAP

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO., INC.
Importers & Distributors of Fine Liquors and Imported Beers
(773) 278-4848

1450 AM
darbo dienomis nuo 7 val. vakaro

radijas SavaS
PRAMOGINĖ RADJO STOTIS

Jūratė Zubinas realtor
Dirbavakariuose premiesuose.
Burr Ridge, Clarendon Hills, Darien, Hinsdale, La Grange, Oak Brook, Westmont, Western Springs, Woodridge, Willowbrook.
8 E. Hinsdale Ave., Hinsdale, IL 60521
(630) 915-2900
www.ColdwellBankerOnline.com/JurateZubinas

Rošykite mums elektroniniu paštu: bicitulyste@draugas.org bicitulyste@aol.com

PRIMAME REKLAMĄ.
Galime sukurti reklaminių skelbimų, logo. Asmeniniai skelbimai priimami nemokamai.

Pažinčių KLUBAS

ZODIAKAS

Norėdami padėti vienišiams, atnaujiname pažinčių klubą. Tai darome nesavanaudiškai, be užmokesčio. Mūsų laikraštis skaitomas visur, kur tik gyvena lietuviai. Tad naudokitės proga, skelbkitės, gal kur, kokiam kitame pasaulio krašte, o gal čia pat, laukia žmogus, ieškantis panašaus į Jus.

Norėdami susitikti vyriškį be žalingų įpročių, rimtai draugystei. Skambinti Ramutei telefonu: 869 8-02325

Redakcijos prierašas:
nesaugoja ir neperduoda pasisakymų telefonų ar adresų. Skelbiame tokį tekstą, kokį atsiunčiate.

PAŽINČIŲ KLUBAS ZODIAKAS

ANKETA

Iškirpk ir išsiųsk
Norėdami padėti vienišiams, atnaujiname pažinčių klubą. Tai darome nesavanaudiškai, be užmokesčio. Užpildykite anketą ir siųskite mums nurodytais adresais. Galite ir elektroniniu paštu.

1. Amžius _____ ūgis _____ kitos savybės _____
2. Socialinis statusas: išsiskyręs (-usi) _____
Nevedęs _____ netekėjusi _____ našlys (-ė) _____
Vaikai _____
3. Socialinė padėtis: apsirūpinęs (-usi) _____
neapsirūpinęs (-usi) gyvenamuoju plotu _____
4. Išsilavinimas _____
5. Darbas (kūrybinis, fizinis, aptarnavimo sfera) _____
6. Pomėgiai _____
7. Tikslai — rimtai draugystei, laisvalaikui praleisti, bendravimui _____
8. Jūsų adresas ir tel. Nr. _____
9. Skelbimo tekstas _____

Jūsų vardas, telefono Nr., adresas, kurį norite paskelbti _____

Galvosūkis

Vienoje figūroje įvairūs daugiakampiai.
Aštuonis degtukus sudėkite taip, kad susidarytų: vienas aštuoniakampis, du kvadratai ir aštuoni trikampiai. Visi vienoje figūroje.

Atsakymas

Kai dviratininkas pravažiavo pusę kelio, sprogo dviračio padanga. Likusią kelio dalį eidamas pėsčias, jis sugaišo dukart daugiau laiko, negu važiuodamas dviračiu.

Kiek kartų dviratininkas greičiau važiuojo, negu ejo?
ATSAKYMAS. Dviratininkas pėsčias nuėjo 1/3 kelio, t.y. dukart mažiau, nei jis nuvažiuojo, o laiko sugaišo dukart daugiau. Vadinasi, jis važiuojo 4 kartus greičiau, nei ejo.

Kalendorius

Vardadieniai
gegužės 18 d. — 22d.

Antradienis, gegužės 18 d.
Erdvilas, Erikas, Julita, Rytė, Venantas (Venancijus).

Trečiadienis, gegužės 19 d.
Celestinas, Gilvynas, Jovaras, Prudencija, Skaistis, Tauras.

Ketvirtadienis, gegužės 20 d.
Alfreda, Akvilas, Aras, Aušrys, Bernardinas, Eidvilas, Vygintė.

Pentadienis, gegužės 21 d.
Teobaldas, Vaidevutis, Valentas, Vydmina;

Šeštadienis, gegužės 22 d.
Aldona, Eimantas, Elena, Julija, Rita.

Sekmadienis, gegužės 23 d.
Deziderijus, Ivona, Gertautas, Tautvydė.

Pirmadienis, gegužės 24 d.
Joana, Gerardas, Gina, Vilmantas, Vincentas,

Antradienis, gegužės 25 d.
Alvyra, Almantas, Danutė, Dangira, Dangiras, Grigalius, Urbonas.

Kalendorius